

ΣΕΜΠΧΠΑ Β. ΕΛΛΑΔΑΣ

Αναδιτύπωση του κειμένου του Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης που δόθηκε στη διαβούλευση, προκειμένου να γίνει περιεκτικό και συγκεκριμένο, ειδικότερα ως προς το όραμα, τις προγραμματικές προτεραιότητες και τις πολιτικές επιλογές για τη μητροπολιτική περιοχή, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα νέα κοινωνικοοικονομικά και διοικητικά δεδομένα, ζητά σε γνωμοδότησή του το Πε-

στο πλαίσιο αυτό, το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης οφείλει να θέσει το στρατηγικό όραμα και τις προγραμματικές προτεραιότητες της πόλης - μητροπολιτικής περιοχής. Πρέπει, δηλαδή, να περιγράφει την πόλη όπως θέλουμε να είναι σε έναν χρονικό ορίζοντα 15 ετών και παράλληλα να προσδιορίζει στρατηγικές και προτεραιότητες δράσεων (όχι μεμονωμένες δράσεις), που είναι ιδανικές να καθοδηγήσουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη προς την κατεύθυνση που επιλέ-

σαφώς διατυπωμένου οράματος για τη μητροπολιτική περιοχή της Θεσσαλονίκης και από έναν πληθωρισμό στόχων, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός «ομιχλώδους» μείγματος πολιτικής. Το Ρυθμιστικό πάσχει από έλλειψη προγραμματικών προτεραιοτήτων, ενώ συχνά καταφεύγει στον προσδιορισμό πολύ συγκεκριμένων και κατονομασμένων δράσεων/μελετών, οι οποίες αφενός είναι εκτός του πλαισίου ενός Ρυθμιστικού Σχεδίου αφετέρου δεν γίνεται αντιληπτό με ποιο τρόπο συσχετί-

Γνωμοδότηση για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης

ριφερειακό Τμήμα Βόρειας Ελλάδας του Συλλόγου Ελλήνων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, με αφορμή το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης, για το οποίο τονίζει ότι οφείλει να θέσει το στρατηγικό όραμα και τις προγραμματικές προτεραιότητες της πόλης - μητροπολιτικής περιοχής.

Ο μητροπολιτικός σχεδιασμός αντιμέτωπος με ένα πολύπλοκο περιβάλλον

Το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης, που θεσμοθετήθηκε με το Νόμο 1561/1985, υπήρξε για την εποχή του ιδιαίτερα πρωτοποριακό, καθώς έθετε στις βασικές του επιδιώξεις για πρώτη φορά τα θέματα της αιεφορίας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της κοινωνικής συνοχής.

Διέφερε από προηγούμενες μελέτες και σχέδια, καθώς δεν αποτελούσε ένα σχέδιο χρήσεων γης, αλλά ένα Σχέδιο - Πρόγραμμα, που προσπαθούσε να αποτυπώσει τη χωροταξική και πολεοδομική πολιτική σε μητροπολιτική κλίμακα και αποσκοπούσε στο συντονισμό ενεργειών για την ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης.

Σήμερα, ο μητροπολιτικός σχεδιασμός έρχεται αντιμέτωπος με ένα περιβάλλον πολύ πιο πολύπλοκο, αλλά και άμεσα εκτεινόμενο σε μεγαλύτερες προκλήσεις, όπως είναι η δημοσιονομική κρίση, οι αλλαγές στο παγκόσμιο σύστημα παραγωγής, ο νέος ρόλος του κράτους, η ενεργοποίηση της κοινωνίας των πολιτών κ.ά. Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα αναδεικνύεται η ανάγκη θεώρησης της στρατηγικής διάστασης του σχεδιασμού, ενώ η κανονιστική του διάσταση, μέσω κυρίως των ρυθμιστικών και δεσμευτικών διατάξεων, περνά σε δεύτερη μοίρα.

ξαμε, εστιάζοντας χωρικά και με ολοκληρωμένο τρόπο τις επιλογές αυτές.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, το Περιφερειακό Τμήμα Βόρειας Ελλάδας του Συλλόγου Ελλήνων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης επισημαίνει τα εξής:

1) Ως προς τη διαδικασία διαβούλευσης

Είναι κατανοητό ότι το κείμενο που δόθηκε στη δημοσιότητα αποτελεί τμήμα της σχετικής μελέτης και ενσωματώνει τις κατευθύνσεις και τις απόψεις του αναθέτονος, δηλαδή, του ΟΡΘΕ και κατ' επέκταση του ΥΠΕΚΑ, όπως αυτές διατυπώθηκαν κατά την εκτόνησή της, εφόσον αυτή έχει παραληφθεί ήδη από το 2009. Ωστόσο, στο πλαίσιο του σχεδιασμού, οι μελετητικές προτάσεις αποτελούν ένα τμήμα της πληροφορίας για τη λήψη αποφάσεων.

Ένα εξίσου σημαντικό τμήμα της πληροφορίας είναι και οι παρατηρήσεις των φορέων και των πολιτών, οι οποίες θα έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη μέσω συμμετοχικών διαδικασιών σε προγενέστερα στάδια κατάρτισης του σχεδίου. Στο παρόν στάδιο θα αναμέναμε, λοιπόν, από τους λήπτες αποφάσεων να έχουν καθορίσει τις πολιτικές επιλογές και προτεραιότητες, ώστε να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος που θα διαμορφώσει τελικά ένα Σχέδιο Νόμου. Συνεπώς, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί η διαδικασία διαβούλευσης τόσο ως προς το περιεχόμενο της όσο και ως προς τα στάδια διεξαγωγής της.

2) Ως προς το περιεχόμενο του ΡΣΘ

Το νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης χαρακτηρίζεται από την απουσία ενός

ζονται και συνεισφέρουν στην επίτευξη των στρατηγικών του στόχων.

Από την άλλη μεριά, το κείμενο δεν περιλαμβάνει σαφέστερες χωρικές επιλογές για τη ρύθμιση σημαντικών δραστηριοτήτων και χρήσεων όπως εκθεσιακές και συνεδριακές υποδομές, περιοχές και cluster καινοτομίας και δημιουργικότητας, οκλούσες χρήσεις, πύλες εισόδου - πολυτροπικών μεταφορών κ.ά.

Πρόταση του ΠΤΒΕ-ΣΕΜΠΧΠΑ είναι ο καθορισμός κριτηρίων επιλογής τομεακών δράσεων, αφενός με βάση την αποφασιστική σημασία τους για κάθε χωρική ενότητα, όπως αυτή τεκμηριώνεται από ένα σαφές πλαίσιο στρατηγικής στοχοθεσίας - χωρικών κατευθύνσεων, και αφετέρου με βάση τον ολοκληρωμένο χαρακτήρα τους και τις συνεργίες που αναπτύσσουν.

3) Ως προς τη σχέση του ΡΣΘ με άλλες προσπάθειες σχεδιασμού

Σύγχυση δημιουργείται με τη συσχέτιση του Ρυθμιστικού με το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 2, το νέο Ρυθμιστικό υπέχει και θέση Περιφερειακού Πλαισίου της περιοχής ευθύνης του ΟΡΘΕ, τη στιγμή που έχει ήδη προκηρυχτεί η αναθεώρηση του υφιστάμενου Περιφερειακού Πλαισίου της Κεντρικής Μακεδονίας. Λαμβάνοντας, δε, υπόψη την περιοχή εφαρμογής του (καλύπτει τη μισή, περίπου, έκταση της Περιφέρειας), δεν είναι ξεκαθάρο πώς θα επιτευχθεί η συσχέτιση των δύο σχεδίων, τόσο σε επίπεδο περιεχομένου όσο και νομικής ισχύος.

Επιπρόσθετα, πρέπει να σημειωθεί ότι σχέδια για τη Θεσσαλονίκη, όπως το Ενιαίο

Επιμέλεια: **Γ. ΒΡΑΧΑΛΗΣ**

Στρατηγικό Σχέδιο Υποδομών Μεταφορών (ΕΣΣΥΜ) και το «Θεσσαλονίκη 2012» του ΥΠΕΚΑ, προηγήθηκαν της δημοσιοποίησης του νέου Ρυθμιστικού, αν και θα έπρεπε να έπονται αυτού, ως πραγματικές εξειδικεύσεις του.

4) Ως προς τη διοικητική μεταρρύθμιση του «Καλλικράτη»

Το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της υποβολής της μελέτης και της δημοσιοποίησης των προτάσεων είναι αρκετά μεγάλο, με αποτέλεσμα να έχουν συντελεστεί σημαντικές κοινωνικο-οικονομικές και διοικητικές αλλαγές, τόσο λόγω της δημοσιονομικής κρίσης όσο και λόγω της εφαρμογής του «Καλλικράτη». Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η αναφορά σε δομές που δεν υφίστανται πλέον, ενώ τα όρια της περιοχής εφαρμογής του Ρυθμιστικού δεν ταυτίζονται με τα όρια των νέων καλλικρατικών δήμων. Αδιευκρίνιστος παραμένει, επίσης, ο ρόλος του ΟΡΘΕ στο νέο μοντέλο διακυβέρνησης και η σχέση του με τη «μητροπολιτική επιτροπή» για τη Θεσσαλονίκη που περιγράφει ο «Καλλικράτης».

Πρόταση του ΠΤΒΕ-ΣΕΜΠΧΠΑ είναι η επανεξέταση των ορίων αρμοδιότητας του ΟΡΘΕ, παρά το ότι αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο της διαβούλευσης της Α΄ Φάσης. Όπως είχαμε και τότε επισημάνει, η διεύρυνση των ορίων, χωρίς να έχει δημοσιοποιηθεί η αξιολόγηση της εφαρμογής του Ρυθμιστικού του 1985 και χωρίς καμία εγγύηση -ειδικά στην παρούσα συγκυρία- δομικών αλλαγών στους μηχανισμούς υλοποίησής του, όπως η ενίσχυση του προσωπικού και της υποδομής του ΟΡΘΕ, προκαλεί ερωτήματα σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή του.

5) Ως προς τους μηχανισμούς υλοποίησης

Το νέο Ρυθμιστικό πρέπει να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στους μηχανισμούς που θα εξασφαλίσουν την εφαρμογή, παρακολούθηση, προσαρμογή και εξειδίκευσή του. Η ενσωμάτωση του συστήματος παρακολούθησης και αξιολόγησης του Ρυθμιστικού Σχεδίου, μέσα από την παρακολούθηση δεικτών, κρίνεται ιδιαίτερα θετική, καθώς δίνεται η δυνατό-

τητα στον ΟΡΘΕ να παρακολουθεί και να αξιολογεί την τήρηση των βασικών επιλογών, προτεραιοτήτων και κατευθύνσεων και επιπλέον να προβαίνει σε τροποποιήσεις τους.

Πρόταση του ΠΤΒΕ-ΣΕΜΠΧΠΑ είναι η εγκαθίδρυση ενός μηχανισμού Παρατηρητηρίου στον ΟΡΘΕ για την αποτελεσματική άσκηση των λειτουργιών τής παρακολούθησης και αξιολόγησης. Η σύσταση και οι όροι λειτουργίας του θα πρέπει να αναφερθούν ρητά στις διατάξεις του Σχεδίου Νόμου, ενώ δεν κρίνεται σκόπιμη η αναλυτική και δεσμευτική περιγραφή των δεικτών, η οποία δημιουργεί δυσκολίες σε πιθανές ανάγκες τροποποίησης, συμπλήρωσης ή εξειδίκευσής τους.

6) Ως προς τη λειτουργία του ΟΡΘΕ

Ο ρόλος του ΟΡΘΕ θα πρέπει να ενισχυθεί σε όλα τα επίπεδα ώστε να αποκτήσει χαρακτήρα φορέα μητροπολιτικής διακυβέρνησης για την περιοχή, με πρόσβαση σε πηγές χρηματοδότησης και αυξημένες αρμοδιότητες στη διαχείριση των πόρων. Προϋπόθεση για την αποτελεσματική και αποδοτική άσκηση των αρμοδιοτήτων του ΟΡΘΕ είναι η στελέχωσή του, ιδιαίτερα με εξειδικευμένο προσωπικό στο χωρικό σχεδιασμό ώστε αφενός αυτός να μπορεί να καλύψει το αυξημένο αντικείμενο που συνεπάγεται η διεύρυνση της περιοχής ευθύνης του, αφετέρου να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις εκκίνησης μιας νέας προσπάθειας.

Συμπερασματικά, συνεκτιμώντας όλα τα παραπάνω, ο σύλλογος θεωρεί ότι «σε αυτή τη φάση θα ήταν σκόπιμο να αναδιατυπωθεί το κείμενο που δόθηκε στη διαβούλευση, ώστε να γίνει πιο σύγχρονο, αλλά συγχρόνως περιεκτικό και συγκεκριμένο, ειδικότερα ως προς το όραμα, τις προγραμματικές προτεραιότητες και τις πολιτικές επιλογές για τη μητροπολιτική περιοχή, έχοντας, όμως, ένα βαθμό ευελξίας στην επακόλουθη εξειδίκευσή του και λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα νέα κοινωνικοοικονομικά και διοικητικά δεδομένα».

Το αναλυτικό κείμενο της γνωμοδότησης είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα του ΣΕΜΠΧΠΑ: www.chorotaxia.gr & www.poleodomia.gr

ΠΣΔΜ-Η

Διακυβεύεται η ενεργειακή ανεξαρτησία της χώρας με την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ

Η χώρα χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε την ισχυρή παρουσία της ΔΕΗ και δε θα πρέπει να επαναληφθεί το σφάλμα που έγινε με τον ΟΤΕ, καταργώντας την τελευταία εθνική εταιρεία, επισημαίνει σε ανακοίνωσή του ο σύλλογος.

Όπως αναφέρει, «η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού αποτελεί για τη χώρα μια ιδιαίτερη περίπτωση. Από την ίδρυσή της αξιοποίησε έναν τεράστιο εθνικό πλούτο (λιγνίτη και ύδατα), συνέβαλε καθοριστικά στον εξηλεκτρισμό και την ενεργειακή αυτονομία όλης της χώρας (νηπειωτικής και νησιωτικής), ενώ έχει κατασκευάσει εκτεταμένα δίκτυα και διασφαλίσει τη λειτουργία και συντήρησή τους.

Σήμερα, με τις παραπάνω επενδύσεις που έχουν δρομολογηθεί στην ενέργεια, η ΔΕΗ πρέπει να συνεχίσει τον πρωταγωνιστικό της ρόλο ως κύριος μοχλός ανάπτυξης του τόπου.

Για το λόγο αυτό είναι πρώτης προτεραιότητας η κατάρτιση από την κυβέρνηση του Μακροχρόνιου Ενεργειακού Σχεδιασμού.

Οι προοπτικές είναι μεγάλες: αντικατάσταση των παλαιών λιγνιτικών μονάδων, κατασκευή νέων σύγχρονων για την αξιοποίηση των μεγάλων αποθεμάτων λιγνίτη, νέος σταθμός φυσικού αερίου, μονάδες ΑΠΕ και υδροηλεκτρικά, νέα δίκτυα.

Επομένως, η χώρα χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε την ισχυρή παρουσία της ΔΕΗ, ώστε να διασφαλιστεί με το ρυθμιστικό της ρόλο το δημόσιο συμφέρον, γεγονός που επιβάλλει το δημόσιο χαρακτήρα της και αναδεικνύει σε κρίσιμα θέματα τον έλεγχο του 51% των μετοχών και τον έλεγχο της διοίκησης από το Δημόσιο».

Και προσθέτει: «Δυστυχώς, την τελευταία δεκαετία, οι κυβερνήσεις και οι διοικήσεις της ΔΕΗ δεν αξιοποίησαν τη δυνατότητα που είχαν για ανανέωση των λιγνιτικών μονάδων και τον εκσυγχρονισμό της επιχείρησης. Όμως και σήμερα δεν είναι αργά. Παρά το δύσκολο οικονομικό περιβάλλον και τις πιέσεις των δανειστών μας, οι επενδύσεις στην ενέργεια μπορούν να αποτελέσουν την ατμομηχανή για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Οποιαδήποτε πώληση μέσω χρηματιστηρίου, θεωρείται απαράδεκτη, αφού δε θα αποφέρει παρά 500 εκ. ευρώ, το πολύ, στο κράτος. Πρέπει να είναι ισχυρός ο προβληματισμός, εάν η μεταβίβαση πλούτου από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα θα έχει καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα για το δημόσιο συμφέρον, όταν σε χώρες, όπως η Γαλλία και η Σουηδία, οι ηλεκτρικές εταιρείες (EDF και Vattenfal αντίστοιχα) είναι δημόσιες και αποτελεσματικές.

Αυτό που σήμερα διακυβεύεται είναι η ενεργειακή ανεξαρτησία της χώρας, όταν δε θα εκμεταλλεύεται τον ενεργειακό ορυκτό της πλούτο, αλλά θα στηρίζεται σε εισαγόμενα καύσιμα, αφού οι ΑΠΕ μέρος μόνο των αναγκών μπορούν να καλύψουν, ενώ οδηγούν σε μεγάλη αύξηση της κιλοβατώρας. Η αξιοποίηση των κοιτασμάτων Δυτικής Μακεδονίας, Ελασσόνας και Δράμας μεγεθύνει και ενδυναμώνει τη χώρα, τη ΔΕΗ, την ανάπτυξη και την απασχόληση».

Συνταξιοδοτικά νέα

✓ **ΕΣΤΑΜΕΔΕ: «Οι συνταξιούχοι κατέφυγαν στο ΣτΕ».** Δεκάδες συνταξιούχοι κατέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας για το νόμο 3518/2006, διότι θεωρούν ότι ο νόμος αυτός είναι βλαπτικός της περιουσίας των, σε σχέση με το νόμο 915/79, που καθόριζε ότι οι συντάξεις θα χορηγούνται με το 80% του μισθού Δημοσίου Υπαλλήλου Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης. Η αίτηση αναίρεσης δεν συζητήθηκε ακόμη, όπως αναφέρει η ΕΣΤΑΜΕΔΕ, και οι κυριότεροι ισχυρισμοί όπως αναφέρονται στην αίτηση είναι οι εξής:

α) Ο νομοθέτης δεν υποχρεούται να ενεργεί κάθε φορά βασίζομενος σε συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη, ούτε η κοινή νομοθεσία αποτελεί αναγκαστικά απλή εκτέλεση ή υλοποίηση διατάξεων του Συντάγματος. Με εξαίρεση τους εκτελεστικούς του Συντάγματος Νόμους, όλη η λοιπή νομοθεσία θεσπίζεται με πρωτοβουλία του νομοθέτη, ο οποίος επεμβαίνει και ρυθμίζει οποιονδήποτε τομέα κρίνει άξιο ρύθμισης και καθορίζει ελεύθερα το περιεχόμενο και τους σκοπούς της νομοθεσίας, αρκεί να μην παραβιάζει τα ακραία αρνητικά όρια που θέτει το Σύνταγμα, το οποίο, με αυτή την έννοια, θεωρείται ότι θεσπίζει το αρνητικό πλαίσιο της νομοθετικής δραστηριότητας. Ο νομοθέτης βαρύνεται άρα με την υποχρέωση της μη παραβίασης και όχι με την υποχρέωση εκτέλεσης του Συντάγματος.

β) Ο έλεγχος της μη «αντίθεσης» καθιερώνεται ρητά από το άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος, που θεσπίζει την υποχρέωση μη εφαρμογής διάταξης νόμου που αντίκειται στο Σύνταγμα. Ο έλεγχος της συνταγματικότητας υπηρετεί την «κανονικότητα», εξασφαλίζει, δηλαδή, την ανταπόκριση των κανόνων, που υπόκεινται στο Σύνταγμα, στις συνταγματικές διαδικασίες και στο περιεχόμενο των συνταγματικών διατάξεων, αποσκοπεί άρα στην τήρηση των διαδικασιών παραγωγής και εκτέλεσης των νόμων, αλλά και στο σεβασμό του περιεχομένου των διατάξεων, που κατοχυρώνουν ατομικά δικαιώματα.

γ) Κατά το δικαστικό έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων, προβαίνουν ο δικαστής στην εκτεθείσα έρευνα, δεν υποκαθιστά το νομοθέτη ως προς την κρίση περί της σκοπιμότητας και της ορθότητας της θεσπιζόμενης ρυθμίσεως, αλλά ενεργεί έλεγχο της τήρησεως των συνταγματικών ορίων, εντός των οποίων πρέπει κατά την κρίση του αυτή να κινείται ο νομοθέτης. Κατά το δικαστικό έλεγχο της συνταγματικότητας του νόμου ερευνάται εάν η ρύθμιση του πλήττει, ανεπίτρεπτα κατά το Σύνταγμα, τον πυρήνα του ατομικού δικαιώματος, δεδομένου ότι η δύναμη συνταγματικής επιφυλάξεως υπέρ του νόμου περιοριστική επέμβαση του νομοθέτη, εκ λόγων δημοσίου συμφέροντος, στη σφαίρα ατομικού δικαιώματος, δεν δύναται πάντως να θίγει τον πυρήνα του δικαιώματος τούτου, ο οποίος και μόνο προστατεύεται απολύτως από το Σύνταγμα. Και καταλήγει: Βλάπεται η περιουσία του ατόμου και, συνεπώς, η διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 3518/2006, κατά το μέρος που θεσπίζει αυθαίρετα περιορισμό του δικαιώματος της κύριας σύνταξης ημών των συνταξιούχων τού εν λόγω Ταμείου, ως ανωτέρω αναλυτικώς εκτίθεται, αντίκειται στα άρθρα 4 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 28 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ).

Όπως επισημαίνεται από την ΕΣΤΑΜΕΔΕ, «οι πιο πάνω ισχυρισμοί βασίζονται σε πολλά άρθρα του Συντάγματος που δεν επιτρέπουν τη μείωση της περιουσίας που παρέχει ο νόμος 915/79, δηλαδή, απλά, ότι, ενώ η σύνταξη έπρεπε να είναι 1.300 ευρώ, με το νόμο 3518/2006 προσδιορίστηκε στα 816 ευρώ».

Επισημαίνεται, ακόμα, ότι η σημερινή Δ.Ε. του ΤΣΜΕΔΕ έχει δεχθεί με απόφασή της να γίνει η σύνταξή μας 1.300 ευρώ, αλλά το υπουργείο δεν την εγκρίνει, με τον ισχυρισμό ότι το υπουργείο κόβει σήμερα τις συντάξεις και οι μηχανικοί ζητούν βελτιώσεις.

ΠΕΔΜΕΔΕ ΗΠΕΙΡΟΥ

Επανεξέταση εκτέλεσης έργων

Την επανεξέταση των έργων: α) «Συντήρηση Μεσαιωνικού Κάστρου», προϋπολογισμού 1.500.000 ευρώ. β) «Συντήρηση - Ανάδειξη Μονής Βλαχέρνας», προϋπολογισμού 400.000 ευρώ και γ) «Συντήρηση-Ανάδειξη Μονής Παναγίας - Κορωνησίας», προϋπολογισμού 500.000 ευρώ, στην περιοχή της Άρτας, τα οποία προτίθεται η 18η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων να εκτελέσει με αυτεπιστασία, ζητά με επιστολή της η ΠΕΔΜΕΔΕ.

Συγκεκριμένα στην επιστολή επισημαίνεται ότι:

Σύμφωνα με το άρ. 2 παρ. 1 Ν. 3669/08 τα δημόσια έργα κατασκευάζονται: α) από ειδικευμένες εργοληπτικές επιχειρήσεις ή β) από το φορέα κατασκευής του έργου με αυτεπιστασία, μέσω κατάλληλης τεχνικής υπηρεσίας και προσωπικού που είτε υπάρχει είτε κατά περίπτωση προσλαμβάνεται από τις πιστώσεις του έργου.

Ακόμα, στην εγκύκλιο 2/86 του ΥΠΕΧΩΔΕ, με αρ. πρωτ. ΕΔ2α/01/22/Υ.Ν. 294/14-2-1986, στο άρ. 46 αναφέρεται ότι: «Η εκτέλεση εργασιών με αυτεπιστασία αποτελεί εναλλακτικό τρόπο κατασκευής των έργων, όταν δεν συντρέχουν προϋποθέσεις εκτέλεσής τους μέσω ειδικευμένων εργοληπτικών επιχειρήσεων».

Πιστεύουμε ότι οι παραπάνω αναφερόμενοι διαγωνισμοί αποτελούν αντικείμενο εργασίας για τις ειδικευμένες εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (ΜΕΕΠ) του Υπουργείου ΥΠΟΜΕΔΙ, με την επίβλεψη και την παρακολούθηση φυσικά της υπηρεσίας σας.

Για τους λόγους αυτούς και στο πλαίσιο του καταστατικού σκοπού της Ένωσής μας, ζητούμε όπως επανεξετάσετε τον τρόπο εκτέλεσης των παραπάνω έργων και δημοπρατήσετε αυτά σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3669/2008.